

مصاحبه با مهاجران موفق

مصاحبه‌کننده: مجله‌ی وندا

سهیلا انصاری

لطفاً ضمن معرفی خودتان، بفرمایید چند سال پیش به کانادا مهاجرت کردید؟ سهیلا انصاری هشتم ۳۱ می ۱۹۹۷ با خانواده‌ام (همسر و دو فرزندم) از طریق skilled worker وارد شهر ونکوور کانادا شدیم.

اکنون در چه رشته‌ای مشغول به کار هستید؟

اخیراً به‌عنوان Settlement Worker در آموزش و پرورش شهر ونکوور مشغول به کار هستم. (از مارس ۲۰۰۸ تا الان)

علت موفقیت خود را به‌عنوان یک مهاجر موفق چه می‌دانید؟

اولاً ممنون که من را در رده‌ی مهاجرین موفق قرار دادید. این باعث خوشحالی و افتخار من است. دلایل متفاوتی وجود دارد که مهم‌ترین‌هایش عبارتند از:

پذیرفتن شرایط جدید و این‌که همه‌چیز را باید از نو شروع کرد. در عین این‌که ارزش‌های خودم را محترم دانستم، سعی کردم برای ارزش‌های کشور میزبان هم احترام قایل باشم. انعطاف‌پذیر بودم و سعی کردم با این‌جا و قوانینش خودم را وفق بدهم و هرگز فرهنگم را فراموش نکنم و اینکه از کجا آمده‌ام. علاوه بر این، تلاش کردم دانسته‌های خودم را با خانواده‌های مهاجر سهیم بشوم.

عنوان جایزه‌ای که در سال ۲۰۱۶ از RBC به‌عنوان مهاجر موفق دریافت کردید چه بود؟ دلیل انتخاب شما چه بود؟

عنوانش Top 25 Immigrants in Canada است. راستش من اطلاعی از چنین برنامه‌ای نداشتم، تا این‌که از طرف یکی از معلم‌هایی که به‌عنوان داوطلب با من کار می‌کرد، مطلع شدم. در واقع ایشان به والدین پیشنهاد داده بود که من را به خاطر خدماتی که برای تازه واردین ایرانی و فرزندان‌شان انجام داده بودم، کانید کنند و باعث شد که من افتخار این را داشته‌باشم که در سال ۲۰۱۵ به‌عنوان Top 25 انتخاب بشوم.

فریبرز علاقه‌بند

از نظر شما تا چه حد ایرانیانی که با هدف ارتقاء تحصیلی فرزندان‌شان به کانادا مهاجرت کرده‌اند، در راستای این هدف موفق هستند؟ واقعاً آمار دقیقی در این مورد ندارم. به‌نظرم درصد موفقیت هرکس به این بستگی دارد که چقدر هدفش واقع‌بینانه است و انتظاراتش از فرزندان‌ش چقدر واقعی و در حد توان آن‌ها است. بعضی افراد به دلیل این‌که انتظار و هدفشان با واقعیت متفاوت است، ناامید می‌شوند و تقصیر را به گردن سیستم آموزشی می‌اندازند. ممکن است خیلی‌ها فکر کنند که سیستم آموزشی کانادا خیلی ایراد دارد و حتماً هم برای نظرشان دلیل درستی دارند و سیستم ایراد هم دارد؛ اما این‌را با اطمینان کامل می‌گویم که فرصت برای پیشرفت خیلی زیاد است چون سیستم خیلی انعطاف‌پذیرتری دارد. این به این معناست که بچه‌ها با هر استعدادی حق انتخاب دارند و انتخاب‌های زیادی دارند که راهشان را پیدا کنند.

به‌نظر شما آیا معقول است که افراد فقط به‌خاطر آینده‌ی تحصیلی و شغلی فرزندان‌شان مهاجرت کنند با وجودی که باید شرایط خیلی سختی از نظر شغل و زندگی را تحمل کنند؟

به‌نظر من، این یک تصمیم کاملاً شخصی است. چیزی که برای من درست هست و خوب کار می‌کند، ممکن است که با شرایط

به‌نظرم درصد موفقیت هرکس به این بستگی دارد که چقدر هدفش واقع‌بینانه است و انتظاراتش از فرزندان‌ش چقدر واقعی و در حد توان آن‌ها است

فریبز علاقه‌بند

”

توصیه‌ام این است
که افراد خانواده باید
در کنار هم باشند. اگر
فرزندتان را به تنهایی
برای تحصیل به کانادا
می‌فرستید، ریسک
بالایی می‌کنید

یک نفر دیگر کاملاً نادرست و نابجا باشد و برعکس. توصیه‌ام این است که افراد خانواده باید در کنار هم باشند. اگر فرزندتان را به تنهایی برای تحصیل به کانادا می‌فرستید، ریسک بالایی می‌کنید. چه توصیه‌ای برای خانواده‌های مهاجر برای تحقق‌بخشیدن به اهداف خودشان و پیشرفت فرزندان‌شان دارید؟

نمی‌دانم این گفته از کیست، اما کاملاً به‌جاست: Knowledge is Power. خانواده‌ها هرچه بیشتر در مورد کشور میزبان و سیستم تحصیلی آن بدانند، موفق‌تر هستند. باید بپذیریم که ما وارد جامعه‌ای می‌شویم که خیلی چیزهایش با کشور خودمان متفاوت است. متفاوت بودن دلیل بر بد یا خوب بودن نیست. مقایسه‌ی روش مدرسان کانادا با کشور خودمان مقایسه‌ی درستی نیست.

آیا از نظر شما نگرانی اولیا برای ثبت‌نام فرزندان‌شان در مدارس که رتبه‌ی بالاتری دارند منطقی است؟

خیر، به هیچ‌وجه. در اینجا چیزی به اسم رتبه‌بندی مدارس اعتبار علمی ندارد. این یکی از تفاوت‌های بین سیستم مدارس ایران و کانادا است. در ایران مهم هست که فرزند ما از کدکستان کدام مدرسه می‌رود. دبستان و دیپلم را از کدام مدرسه غیرانتفاعی می‌گیرد. هر چند که خیلی از فارغ‌التحصیلان بهترین مدارس

مهاجرت پدیده‌ی پیچیده‌ای است. یک پروسه‌ی زمان بر که صبوری می‌خواهد. تک‌تک افراد خانواده، عکس‌العمل‌ها و رفتارهای متفاوتی را در موقعیت جدید نشان می‌دهند

غیرانتفاعی و تیزهوشان الزاماً راه به دانشگاه باز نمی‌کنند و اگر وارد دانشگاه بشوند، در رشته‌ی مورد علاقه‌شان مشغول نمی‌شوند؛ اما برای بهترین دانشگاه‌های کانادا مهم نیست که از کدام دبیرستان فارغ‌التحصیل شدید، مهم این است که سه سال آخر دبیرستان رو با چه نمراتی به اتمام رساندید؛ برای همین واحدهایی که دانش‌آموزان از کلاس دهم انتخاب می‌کنند اهمیت دارد. به همین دلیل گفتم که والدین باید اطلاعات و دانش‌شان رو بالا ببرند.

برای پیشگیری از تبعات ایجاد شوک فرهنگی برای نوجوانان در سال‌های اولیه‌ی مهاجرت چه راهکارهایی دارید؟

مهاجرت پدیده‌ی پیچیده‌ای است. یک پروسه‌ی زمان‌بر که صبوری می‌خواهد. تک‌تک افراد خانواده، عکس‌العمل‌ها و رفتارهای متفاوتی را در موقعیت جدید نشان می‌دهند.

خیلی مایلیم یک بحث جداگانه در این مورد داشته باشیم که بشود در مورد راهکارها صحبت کنم. یکی از توصیه‌هایم به والدین این است که با فرزندان‌تان صبوری کنید. تصمیم‌گیرنده شما بودید. بچه‌ها همراه شما آمدند. بنابراین انتظار منطقی از آن‌ها داشته باشید.

برای حفظ ارزش‌ها و هویت ایرانی در نسل آینده‌ی خانواده‌های مهاجر چه پیشنهادی دارید؟

به نظر من برای حفظ هر ارزش و هویتی، اول باید آن ارزش و هویت را صددرصد قبول داشت. من به ایرانی‌بودن خود افتخار می‌کنم و پای ارزش‌های فرهنگم هم می‌ایستم. خیلی از افراد فکر می‌کنند، برای اینکه در جامعه‌ی کانادا موفق باشند، باید فراموش کنند از کجا آمده‌اند و ارزش‌های قبلی را کنار بگذارند. در صورتی‌که یکی از چیزهایی که کانادا را با خیلی از کشورهای دیگر متمایز کرده است، همین پذیرای چند فرهنگی بودن است که باید قدرش را بدانیم.

مهم‌ترین اصل در حفظ هویت ایرانی، تلاش در حفظ زبان مادری است. با بچه‌هایمان به فارسی صحبت کنیم و مسئولیت انگلیسی‌یاددادن را به مدرسه و جامعه بسپاریم. و چه زیبا گفت فردوسی:

بسی رنج بردم در این سال سی عجم زنده کردم بدین پارسی
از نظر علمی افرادی که تسلط کامل به زبان مادری دارند، هر زبان دیگری را سریع‌تر یاد می‌گیرند.